

- 2) Úgy kell-e értelmezni – észszerű intézkedések jelentős késés elkerülése érdekében történő megtételének szükségessége esetében – a 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdését, hogy a légitfuvarozó, ahhoz, hogy ne kelljen a rendelet 7. cikke szerint kártalanítást fizetnie, utasok kettő (vagy több) járatból álló repülőút keretében történő fuvarozása esetében kizárólag az általa üzemeltetett, esetleges késéssel fenyegetett légi járat késésének elkerülése érdekében köteles észszerű intézkedéseket hozni; vagy köteles ezen felül az egyes utasok végső célállomásra történő érkezését érintő jelentős késés elkerülése érdekében (például másik repülőútra történő átfoglalás lehetőségének vizsgálata révén) is észszerű intézkedéseket hozni?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 261/2004/EK rendelet 5., 6., 7. és 8. cikkét, hogy az üzemeltető légitfuvarozó a végső célállomást érintő jelentős késés esetében – a rendelet 7. cikke szerinti kártalanítás megfizetésére vonatkozó kötelezettségének elkerülése érdekében – köteles kijelenteni és igazolni, hogy észszerű intézkedéseket hozott az utas másik olyan repülőútra történő átfoglalása érdekében, amelynek segítségével az utas várhatóan jelentős késés nélkül éri el a végső célállomást?

(¹) HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.

A Korkein hallinto-oikeus (Finnország) által 2017. december 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo – Kainuu ry

(C-674/17. sz. ügy)

(2018/C 063/10)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto-oikeus

Az alapeljárás felei

Fellebbező: Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo – Kainuu ry

Más érintettek és részt vevő felek: Suomen riistakeskus, Risto Mustonen, Kai Ruhanen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az élőhelyirányelv(¹) 16. cikke (1) bekezdésének e) pontja értelmében az egyes vadászok kérelmére kiadhatók-e regionálisan korlátozott külön engedélyek az úgynevezett állományszabályozó vadászat céljából?
- Van-e jelentősége e kérdés megítélése szempontjából annak, hogy a külön engedélyekről való döntéshozatal során gyakorolt mérlegelés a nemzeti vadgazdálkodási terv, valamint egy olyan, a kilőhető egyedek számának felső határát meghatározó rendelet alapján történik, amelynek keretében évente adhatnak ki külön engedélyeket a tagállam területére?
  - A megítélésnél figyelembe vehetők-e olyan egyéb szempontok, mint a kutyákban okozott károk megakadályozásának és az általános biztonságérzet növelésének célja?
- 2) Indokolható-e a külön engedélyek első előzetes döntéshozatali kérdés értelmében vett állományszabályozó vadászat céljából történő kiadása azzal, hogy az orvvadászat megakadályozásához nincs az élőhelyirányelv 16. cikke (1) bekezdése értelmében vett más megfelelő megoldás?

- Figyelembe vehetők-e ebben az esetben az orvvadászat ellenőrzésének gyakorlati nehézségei?
  - Azon kérdés megválaszolásánál, hogy van-e más megfelelő megoldás, jelentőséggel bír-e az arra irányuló cél, hogy megelőzzék a kutyákban okozott károkat és növeljék az általános biztonságérzetet?
- 3) A regionálisan korlátozott külön engedélyek megadásánál hogyan kell értékelni az élőhelyirányelv 16. cikke (1) bekezdésében megnevezett, a fajok populációi védeltségére vonatkozó feltételt?
- Egy faj védeltségi állapotát mind egy meghatározott területre, mind a tagállam teljes területére vonatkozóan, vagy az érintett faj egy még nagyobb elterjedési területére vonatkozóan kell értelmezni?
  - Lehetséges-e, hogy a külön engedély megadásának az élőhelyirányelv 16. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételei teljesülnek, jóllehet valamely faj védeltségi állapota szakszerű megítélés szerint nem tekinthető kedvezőnek az irányelv értelmében?
  - Amennyiben az előző kérdésre igenlő választ kell adni: milyen helyzetben jöhet az számításba?

(¹) A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1991. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL 1992. L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.).

A Curtea de Apel Ploiești (Románia) által 2017. december 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oana Mădălina Călin kontra Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Român – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

(C-676/17. sz. ügy)

(2018/C 063/11)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel Ploiești

Az alapeljárás felei

Felperes: Oana Mădălina Călin

Alperesek: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Român – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Értelmezhetők-e úgy az EUSZ 4. cikk lojális együttműködést szabályozó (3) bekezdése, az Alapjogi Charta 17., 20., 21. és 47. cikke, az EUMSZ 110. cikk, a jogbiztonság elve, valamint az egyenértékűségnek és a tényleges érvényesülésnek az eljárási autonómia elvéből eredő elvei, hogy azokkal ellentétes a közigazgatási perrendtartásról szóló 554/2004. sz. törvény 21. cikkének az Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept 45/2016. sz. határozata szerint értelmezett (2) bekezdéséhez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az 554/2004. sz. törvény 21. cikkének (2) bekezdésén alapuló perújítási kérelem benyújtásának határideje egy hónap, amelynek számítása a perújítás tárgyává tett ítélet közlésének időpontjától kezdődik?